

Niet verlengen dienstverband

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij beroepschrift van 14 juli 2006 is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 13 juni 2006, houdende de schriftelijke mededeling dat haar dienstverband met verweerster niet zal worden gecontinueerd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Bede partijen hebben producties in het geding gebracht. Beide partijen hebben te kennen gegeven, dat zij akkoord gaan met schriftelijke afhandeling, wat appellante betreft mits de commissie artikel 4.7 van de wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) in haar overwegingen betreft.

Een lid gekozen door de besturen is verhinderd aan de zitting en de uitspraak deel te nemen, zodat het jongste in leeftijd zijnde lid gekozen door het personeel zich van de stemming heeft onthouden.

II. DE FEITEN

Appellante is sedert 1 september 2002 werkzaam bij verweerster in de functie van docent Spaans. Zij heeft tot op heden steeds een tijdelijke aanstelling gekregen voor de duur van één jaar. Op grond van artikel D-5 van de CAO HBO kan zij opeenvolgende tijdelijke aanstellingen krijgen met een totale maximale duur van vier jaar. Daarna kan zij in aanmerking komen voor een vaste aanstelling. Bij brief van 13 juni 2006 is aan appellante te kennen gegeven dat het dienstverband niet zal worden gecontinueerd, aangezien het vak Spaans tijdelijk is opgenomen geweest in het curriculum en hieruit zal verdwijnen.

III. DE OVERWEGINGEN

Appellante is van mening dat zij in aanmerking behoort te komen voor een vaste aanstelling per 1 september 2006 aangezien zij steeds ruim voldoende heeft gefunctioneerd en ook nà 1 september 2006 werkzaamheden bij verweerster aanwezig zijn. Zij is van mening dat de artikelen van de CAO, waarop verweerster zich beroept, in strijd zijn met artikel 4.7 van de WHW. Immers heeft zij ingevolge 4.7 lid 1 onder e van de WHW toegang tot de commissie, indien sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Verweerster voert daartegen het volgende aan.

Conform artikel D-5 lid 1 sub e van de CAO HBO geldt als maximale duur van de som van de elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd vier jaar, indien de aanvangsdatum van de eerste arbeidsovereenkomst ligt vóór 1 september 2003. Per 31 augustus 2006 is die maximale duur in dit geval derhalve bereikt.

In mei 2006 heeft verweerster reeds mondeling aan appellante medegedeeld dat zij geen overeenkomst voor onbepaalde tijd zal aanbieden na afloop van de (laatste) arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Het einde van rechtswege per 31 augustus 2006 is op 23 juni 2006 schriftelijk aan appellante bevestigd.

De commissie oordeelt als volgt.

Op grond van artikel 7:667 en artikel 668a BW juncto artikel D-5 van de CAO HBO eindigt de laatste overeenkomst met appellante inderdaad van rechtswege per 31 augustus 2006.

Ingevolge deze bepalingen is (ook) de laatst aangegane arbeidsovereenkomst voor

bepaalde tijd niet aan te merken als een voortgezette overeenkomst voor onbepaalde tijd, waarvoor opzegging is vereist. In de genoemde CAO-bepaling is immers de mogelijkheid benut om ten nadele van de werknemer af te wijken van de wet. Daardoor eindigt deze overeenkomst van rechtswege, zonder dat opzegging is vereist.

Er kan slechts beroep worden ingesteld tegen de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband. Dit is zo op grond van artikel 4-7 lid 1 onder 3 van de WHW en dat is ook zo op grond van de toepasselijke CAO.

Nu derhalve in dit geval sprake is van een einde van rechtswege en niet van een beëindiging in de zin van de wet en CAO, is in casu geen grond voor een beroep bij de commissie aanwezig is. Van strijdigheid van de onderhavige relevante bepalingen van de CAO met artikel 4.7 lid 1 onder e van de WHW, dat toepasselijk is in geval van beëindiging van de overeenkomst (en niet in geval van eindigen van rechtswege) is geen sprake. Dat appellante naar behoren heeft gefunctioneerd en dat wellicht nog mogelijkheden voor het verrichten van arbeid aanwezig zijn, kan niet leiden tot een ander oordeel, omdat de commissie niet bevoegd is om te oordelen over de vraag of de werkgever gehouden is om een nieuwe overeenkomst aan te bieden, nadat de bestaande overeenkomst van rechtswege was geëindigd.

Op grond van het bovenstaande moet appellante niet-ontvankelijk worden verklaard in haar beroep.

IV. DE BESLISSING

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Beroepsonderwijs,

Recht doende:

Verklaart appellante niet-ontvankelijk..

Aldus gedaan te Eindhoven op 15 november 2006 door mr H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, W. Stoop en F.A.M. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.